



Onze reis

МОСКВА - САНТ ПЕТЕРБУРГ

Met het passagiersschip

АМИТРИЙ ФУРМАНОВ

Van 12 tot 23 juni 2009

Vrijdag 12-06-2009

Vandaag is de grote dag, we gaan naar Rusland. Wij gaan een riviercruise maken van Moskou naar St. Petersburg. We moeten al vroeg op omdat we om 10:15 vliegen van af Dusseldorf airport. We zijn om 04:00 uur opgestaan, en na een kop koffie de auto gaan laden. Een half uurtje later zijn we vertrokken, en het was maar goed dat we op tijd weg waren want om 05:45 was het in het roergebied al flink druk op de grote wegen. We hadden gereserveerd – via internet- in parkhaus 5. Dat was snel gevonden, evenzo snel een plaats voor de auto. Het nummer opgeschreven, want anders vind je hem niet zo snel weer. En met de monorail zijn we naar de vertrekhal vervoerd.

Om 08:15 was het inchecken geblazen en dat ging ook allemaal lekker vlot. De controle was erg streng tot onder de schoenen werd gekeken. Na deze rituelen konden we op naar de gate, niks mis mee, maar vlak voor we zouden gaan boarden kwam er iemand zeggen dat het gate nummer was veranderd. Na een prima vlucht te hebben gehad zijn we geland op vliegveld Domodedovo in Moskou. Maar vlak voor we gingen landen werd er medegedeeld dat iedereen na de landing op zijn plaats moest blijven zitten, want er zou een medisch team aan boor komen vanwege de Mexicaanse griep. Die heeft de eerste 2 passagiers eens bekeken en gesmoesd met de purser en keek toen rond of iedereen er wel gezond uitzag. We zagen er volgens de dokter dus allemaal wel gezond uit, en weg was het medisch team. Van mede passagiers op het schip hoorden we dat iedereen een thermometer in het oor had gekregen.

Na diverse stempels op Russische wijze werden wij verwelkomd door Irina van Tiara Tours, die meteen aangaf dat er roebels gepind diende te worden. Het vliegveld was ongeveer 25 km verwijderd van de stadsrand en vandaar was het nog eens 60 km naar het schip – Dimitri Dimitri Furmanov - . De eerste 25 km waren net als bij ons de A1, alleen met dit verschil dat ieder daar op de vluchtstrook zijn eigen verbouwde producten, zat te verkopen. Irina had thuis ook een gebrek aan aardbeien en parkeerde het busje naast zo'n stalletje en ging kijken wat de aardbeien kostten. Nu naderden wij de buitenste ringweg van Moskou en dat was wat, 10 baans! 5 heen en 5 de andere kant op. Volop verkeer hierop met zeer tegenstrijdige auto's. het oudste antiek tufte hier vrolijk rond tussen de nieuwste 4 wiel drives, en alles jaagt daar door elkaar heen. Wij werden voor het schip afgezet met de koffers. Daar mochten we niet meer aankomen, dat werd even haarfijn geregeld, die werden bij onze hut neergezet.

Aan boord werden wij welkom geheten door een klein Russisch orkest en een dame in klederdracht, die een brood op een bord droeg. In dat brood zat aan de bovenkant een kuiltje dat was gevuld met zout. Nu was het de bedoeling dat wij ieder een stukje van het brood afbraken en met een klein beetje zout opaten. Dit alles naar een oude Russische traditie.

Wij hadden een ruime hut met badkamer, maar stelt u zich van deze badkamer niet al te veel voor. Het was een ruimte van ca. 0,70 m bij 2,50 meter, en daar was ook nog eens een deel toilet van. Stelt u zich voor de badkameringang, gelijk rechts het toilet, gelijk links de wastafel. Precies daartussen kon je staan. Voor het toilet hing een douchegordijn wat met een bochtje voor de badkameringang geschoven kon worden. De kraan fungeerde tevens als handdouche, die kon men uit de wastafel zo omhoog trekken en aan een haakje boven de badkamerdeur klikken. Alles wat niet nat mocht worden moest je als eerste op het droge zien te krijgen. En dan maar douchen. In de praktijk viel het erg mee en men raakt er ook aan gewend. Er was genoeg kastruimte en we hadden de koffers dan ook zo uitgepakt. Er was zelfs een klein koelkastje! Na het uitpakken zijn we naar dek gegaan, waar in het zaaltje boven het e.e.a. werd uitgelegd. Er was inmiddels in onze hut een heel programma voor de volgende dag neergelegd, en daar in werd ook vermeld dat wij een gereserveerde tafel hadden. Dat was allemaal prima geregeld, er stond dan ook in hoe laat het ontbijt was en wanneer de excursies zouden beginnen, en bij welke groep men hoorde. Na een heerlijk 5 gangen diner met echte servetten – waar wij naar later zou blijken er 2 van per dag kregen, wat een luxe- een rustige avond gehad en met diverse reisgenoten kennism gemaakt, want zo links en rechts druppelden de nieuwe passagiers binnen. Zo ook maakten wij kennis met onze tafelenoten. Dit waren Ruud en Margreet. Zij waren via een andere reisorganisator aan deze reis gekomen. We hebben een heel gezellige tijd met ze gehad, want ze zaten bij ons aan tafel en ook bij ons in de groep.

Zaterdag 13-06-2009

Na een heerlijke nachtrust, werden we gewekt door muziek met vogeltjes er door – paradijesvogels heette het- wat door de boordradio kwam. En even later met het dagelijks praatje van de Duitse reis leider. Die vertelde wat het weer was en evt. zou worden, en hij vertelde de nodige moppen in de vorm van een lekker dom verhaal. Deze boordradio kon men van te voren aan dan wel uitzetten. Wij hadden hem altijd aan, wij vonden dat Duitse stomme gepraat wel gezellig 's ochtends. En zo werden wij dus elke morgen weer gewekt, elke keer weer een andere tijd, dat had te maken met het programma van die dag.

De eieren bij het ontbijt waren erg hard gekookt, mijn dooier was lichtgroen en die van Lia donkergroen. Ruud zijn eidooier leek de kant op te gaan van blauw. Tijdens de lunch kregen we heldere bouillon en wat dobberde daar in.....een gekookt ei. Deze was wederom groen. Na het ontbijt moesten we allen de bus in en hebben we o.a. het maagdenklooster bezocht. Dat was zeer mooi. Hierna gingen we nog langs diverse hotspots, en daarna was het tijd voor het rode plein. Daar hebben we het Kremlin - betekend: Vesting- van de buitenkant af gezien.

Over het beroemde en befaamde rode plein gelopen richting GUM – spreek uit: DZJOEM- mensen wat groot, wat indrukwekkend, wat duur..... Maar mooi!!! En ook weer zo onbenullig groot, daar kon je de hele middenstand van Deventer in parkeren. Wij waren in het delicatessen gedeelte, alleen dat al was zo groot als de korte B en korte smedenstraat samen. Daarna weer terug naar boord voor de lunch. Wij kregen aan boord 2 maal daags een warme maaltijd, de lunch was 4 gangen en het diner 5 gangen. Omdat er toch de nodige wijn bij was gebruikt heb ik met Lia even een uurtje naar het lek geluisterd.

's Middags heerlijk vrij geweest en het schip een beetje bekeken.

Na het diner werden we weer opgehaald met de bus en zijn we aan de metro tour begonnen. We zijn gestart op metrostation Bellorussia, daarna Mendelevskaya, toen Prospect Mira, Komsomolskaya en kyrskaya waar we zijn overgestapt op een andere lijn. Die bracht ons naar Ploschad Revolutski, ofwel plein van de revolutie. Daarna kwamen we weer bovengronds na gemiddeld op 100 meter er onder te hebben gezeten en gereisd. We hebben de mooiste stations gezien, en elke 2 minuten kwam er een metro, je hoefde nooit lang te wachten. Boven gekomen begon het al aardig donker te worden. Dat was op het rode plein een mooi gezicht, het warenhuis GUM was prachtig verlicht zoals alles trouwens. We waren om 00:30 weer aan boord en hebben in de papegaaienbar nog een afzakkertje genomen.

Zondag 14-06-2009

Na het ontbijt was het weer in de benen, er diende het Kremlin bezichtigd te gaan worden. Mensen wat mooi, zie de foto's. We waren om 12:30 weer terug voor de lunch, en daarna wederom geluisterd naar het lek.

Om 17:30 vond stipt volgens plan de afvaart plaats. We waren er beiden door ontroerd, wie had dat gedacht, DAT WIJ DIT OOK KONDEN DOEN!! Voor het eerst tijdens de vaart het diner genuttigd. Daarna gauw naar het dek want er is een hoop te zien, we zitten nog op het kanaal. Om 21:30 komen we bij de eerste van 20 sluizen aan. Het een en ander bekeken en heerlijk aan dek gezeten tot er geslapen moest worden.

Maandag 15-06-2009

Tijdens de vaart weer wakker gemaakt door de vogeltjes op muziek. Na het ontbijt met de paaseieren, heerlijk aan dek gezeten en genoten van wat er allemaal voorbij komt. Wat een grote rivieren dit is wel even wat anders dan wij in ons kneuterlandje gewend zijn. De volgende stop vindt plaats in Uglitsch. Weer met de hele club van boord, en weer een Kremlin bekijken. Lia is met

Margreet de bloedkerk gaan bezichtigen. Dat is de kerk waar Iwan de Verschrikkelijke zijn eigen zoon heeft doodgeslagen met een eind hout. Ruud en ik geloofden dat wel en hebben de boel van buitenaf bekeken, vanaf een comfortabel bankje. We hebben hier kennis gemaakt met Russische muggen. Ze prikken net zo gemeen en stiekem als bij ons en het jeukt net zo erg. Na de bezichtiging zijn we over de toeristenmarkt gelopen. Hier kochten we een windmolentje in de vorm van een uit hout gesneden Iwan de Verschrikkelijke. Lia kocht er ook nog een vingerhoedje en een schaalpje. Wat verderop de markt stond er iemand water te verkopen. Dat was aanzienlijk goedkoper dan aan boord, dus hebben we 10 liter meegenomen, we hadden tenslotte een koelkast. Na het diner weer heerlijk de avond aan dek doorgebracht met Ruud en Margreet en veel slap geklets. De avond besloten in de papegaaienbar met een drankje.

Dinsdag 16-06-2009

Om 06:30 gewekt door de volière en om 07:00 aan het ontbijt, want we moesten om 08:00 al weer de bus in. We waren inmiddels aangekomen in Yaroslavl. We meerden aan tijdens het ontbijt. We hebben eerst een kerk gezien tijdens een dienst. Dat was heel erg bijzonder, er werd erg veel gezongen en waarschijnlijk duurt zo'n dienst daar ook wel erg lang. Want het koor kreeg tijdens de dienst de koffie geserveerd. Na de kerk naar een school waar je kon leren voor icoon schilder. Hier een mooie kaart gekocht. Vervolgens gingen we naar een plein en daar stond nog het originele gebouw van de partij. Een typisch Russisch gebouw. Er omheen stonden ook nog wel een paar mooie gebouwen. Wat erg opvalt is dat de wegen overal erg breed zijn, en ook erg schoon. Yaroslavl bestaat in 2010 1000 jaar en de voorbereidingen zijn erg goed te zien. Overal in het stadje staan kerken gebouwen, kloosters en torens in de steigers. En dan niet van die steigers zoals wij ze kennen, maar zoals wij ze kenden. Van hout, en plank voor plank vastgespijkerd. Maar dat kan ook daar, ze hebben er hout in overvloed, spijkers ook. Yaroslavl is 100 jaar ouder dan Moskou. Ook kwam uit dit provinciestadje – 700.000 inwoners- de eerste kosmonaute, zoals de gids ons vertelde. Zij is inmiddels 70 –in 2009- en leeft nu in alle rust in Yaroslavl. Zie bijlage. Ze geeft af en toe nog wel eens een gastcollege. Om 11:00 zijn we vertrokken richting Goritzky . aan het eind van de middag was de voorbijvaart van moeder Wolga, daar verlieten wij de Wolga en gingen het Rybinsky stuwmeer op. Vergelijkbaar met anderhalf keer het IJsselmeer, zonder polders. En 's nachts zijn we doorgevaren .

Woensdag 17-06-2009

Ontwaakt door vogeltjes op de boordradio. We varen nog steeds en om 09:00 bereiken we Goritzky, waar we een klooster gaan bekijken. Tijdens het ontbijt

wordt er afgemeerd, en gelijk na het ontbijt hebben we nog even de tijd om de plaatselijke toeristische kits te sponsoren. Wat we dan ook doen. We kopen prompt een matruska en wederom een vingerhoed. Om 12:00 uur gaat het schip weer verder, en daarna weer heerlijk gegeten in ons vaste restaurant aan onze vaste plaats, tafel 6. Gereserveerd voor Sovjetreizen en Tiara Tours. Sinds 3 dagen hebben we een keuze menu, wat wel leuk is maar telkens weer een gok. Wij zijn naar het klooster museum geweest, het Kyrill Beloserki Klooster.12 ha groot en 11 verschillende kerken. We hebben er de naaldkunsten van de tante van Iwan de Verschrikkelijke bewonderd en we kregen daar nog veel meer informatie waar ik niets mee kan en zeker niet onthouden. In het begin probeer ik dat dan nog wel, want ik ben altijd bang dat er een of andere figuur me na een tijdje gaat overhoren. Dat hebben we 1 keer meegemaakt in Bulgarije. Het stuk dat wij die dag voeren ging naar de Kishi eilanden. De vaarweg gaat tot aan sluis nr. 6 over een bergplateau wat voor de gelegenheid onder water is gezet. Hier werden 300 dorpen voor opgeofferd, die kwamen dus allemaal onder water te staan. Van een van de dorpen stak de kerktoren nog pontificaal boven water uit. Zie de foto's. na het noenmaal wederom naar het lek geluisterd tot het theetijd was. We hadden die dag een heuse Russische theeparty met piroggen. Dat zijn verschillende soorten luchtig gebak. Met chocola, met kwark, met jam, met bosbessen, met aardbeien, enz. HEERLIJK! Verder weer heel veel van de omgeving gezien het kanaal was hier niet erg breed. Na het diner wat op het voordek gezeten. Je hoorde daar alleen het ruisen van de boeggolf, en dat werd begeleid door het zingen van diverse vogels, w.o. nachtegalen. We hebben die dag ook een grijze visadelaar gezien. De na avond doorgebracht in de papegaaienbar. We gingen om 23:30 naar bed voor de eerste van 6 sluizen – een soort trap, want ze liggen allemaal heel erg dicht bij elkaar- en het was nog bijna daglicht. Het was regenachtig en winderig.

Donderdag 18-06-2009

Om 07:00 uur liep de wekker af, maar vandaag geen vogeltjes muziek. Die kwam 10 minuten later . Jörn de reisleader had zich verslapen. Zo rond 07:20 kwamen we aan bij het Onegameer. Dat is een van de twee grootste meren van Europa, 10.000 km² en ± 30 meter diep, alleen het Ladogameer waar we de volgende dag op zullen gaan varen is groter. Jörn deelde ons via de boordradio mede dat het windkracht 6 à 7 was en dat er golven liepen van 1,20 m hoog, wat het schip af en toe flink tekeer deed gaan. Tijdens het ontbijt was dit wel een grappig gezicht. Zo maar een wildvreemde die bij een ander op schoot ploft. En na het ontbijt mochten we de brug bekijken. Dat was zeer interessant en daar pootte de boordfotograaf een pet op mijn hoofd en moest ik opeens van alle kanten op de foto. Omstreeks 14:00 uur kwamen we op het eiland Khizi aan. Er leven hier lynxen, beren, zwijnen, giftige slangen en andere exoten. Het hele gebied is Unesco beschermd.

Men mag er ook niet in al te grote groepen het land op. Oppassen voor slangen, maar zolang je op de gebaande wegen blijft is er niets aan de hand. En bij dit koude weer wagen slangen zich ook niet gauw buiten, die kans is nihil. We hebben er huizen gezien zoals wij ze kennen uit de boeken van Konsalik. Kompleet met grote gemetselde kachels waarop in de winter geslapen wordt. Ook een echte banja – sauna – met steiger om zo het meer in te duiken. Verder regende het te hard en te veel om de excursie voort te zetten, zodat we maar naar boord zijn gegaan. Daar hebben wij de kachel eens aangezet en ons eens lekker opgewarmd, na al deze nattigheid.

's Avonds was het weer gezellig in de Newa bar daar was weer een optreden van het huisorkest, ditmaal met zigeunermuziek. Het valt op dat om 24:00 uur nog bijna licht is.

Vrijdag 19-06-2009

Opgestaan voor de wekker en lekker gedoucht, de ogen goed uitgewreven en weer eens op de wekker gekeken. Alleen was het geen 07:15 zoals verwacht doch het was 05:15. Dit kwam ook een beetje omdat het niet echt donker wordt 's nachts, want het was hartstikke licht. Ons wederom uitgekleeft en verder geslapen tot 07:30.

Temperatuur $\pm 10^{\circ}\text{C}$ en vandaag komen we in Mandrogi aan en kunnen we naar eigen believen invullen. De middaglunch bestaat uit een shashlick party. We waren vroeg in Mandrogi dus hadden we alle tijd om het dorpje te bekijken. In WO II zijn er alle mannen door de Duitsers uitgeroeid. Hier werden ze weer even met hun eigen geschiedenis geconfronteerd. De meeste passagiers waren van Duitse afkomst. In de 90 er jaren is het dorpje gekocht door een rijke Rus, omdat het dorpje steeds verder in verval kwam. Deze Rus heeft er een museumdorp van gemaakt. En het wordt nog steeds uitgebreid. Men kan hier zien hoe ze bijvoorbeeld Matruska's beschilderen. Er waren nog veel meer van dit soort handwerkberoepen, er was een glasblazert, shawls beschilderen, etc.

Ook hier hebben we weer die typische huizen gezien, zoals die van oorsprong waren. Er was ook een sprookjesbos, met een minizoo met allerlei dieren uit de omgeving. Zo was er een superkraai, die wel 3 X zo groot was als dat wij ze hier kennen, of was hij misschien te laag over Tjernobyl gevlogen? Naar het sprookjesbos toe werden we met een pontje overgezet over een klein meertje. Dit pontje werd met een draad naar de overkant getrokken. Alleen dat ging wel op de zo voor Russen herkenbare wijze, met ellebogenstoom. De pontjesbaas moest wel even 38 rondjes lopen voor hij aan de overzijde was. Inmiddels was het ook tijd geworden voor het wodka museum. Dat was leuk maar stelde niet al te veel voor. Wij vernamen dat er 2800 soorten wodka tentoongesteld waren. De gratis neut genuttigd en toen maar eens richting de shashlick party.

Geweldig was dat, in een grote tent stond een mega BBQ en daar werd even voor 300 man van de Dimitri Furmanov alles op klaargestookt. Wel was al het eten en bemanning van de Dimitri Furmanov afkomstig. Dus de matroosjes hadden het weer eens heel erg druk met heen en weer sjouwen. Het was niet zo'n lullig feesttentje zoals dat wij dat kennen, wij schatten afmetingen gauw op 100 X 30 meter, en er stonden er 4 van, de vijfde was in aanbouw. Na het eten nog maar eens een rondje gelopen en daarna weer naar boord, want we zouden halverwege de middag vertrekken.

Om 17:00 uur was de voorvertoning van de film die tijdens de reis gemaakt was. Heel erg leuk, wie hem wil zien kan hem komen bekijken, hij duurt alleen wel een klein uurtje. Daarna moest er omgekleed worden, omdat het z.g. Captainsdiner c.q. het galadiner plaats zou vinden. Het was inderdaad een mooi galadiner. In het restaurant werden we ontvangen door de Captain de cruisedirector en hun staf. We kregen van allemaal een hand. Eenmaal aan tafel stond ons voorafje al gereed met een glas champagne. Het voorafje bestond uit vis in aspic en een schelpje roze kaviaar. Iedereen was op z'n paasbest aangekleed. Na het diner was het tijd voor een bonte avond. Een groepje Japanse gasten hadden een aantal Japanse liederen ingestudeerd en die diende nu ten gehore gebracht te worden. Daarna waren er diverse acts zowel van passagiers als van de bemanning. Na deze voorstelling zijn we naar de panoramabar gegaan en hebben er gezeten tot 23:00 uur en het was gewoon nog daglicht. De zon zou die avond daar om 23:30 uur onder gaan. Of hij zich er aan gehouden heeft weet ik niet want wij zijn naar bed gegaan.

Zaterdag 20-06-2009

Toen we wakker werden bleken we al voor de wal te liggen in st Petersburg. Einde reis, maar we blijven nog tot dinsdag aan boord. Na het ontbijt gingen we met de bus richting stad. Mensen wat een stad, alles is net als in Moskou, mega en giga en zelfs terra, om in computertermen te spreken. We werden naar een kerk gebracht waar Peter de Grote himself begraven ligt. Nou ja begraven..... Of de grond hier nu te hard is of dat het een gewoonte of rage was, maar die beroemde lui liggen allemaal in grote marmeren kisten die her en der door de kerk staan. Ik heb wel even gecontroleerd, ze zijn wel afgekit, want anders was de stank waarschijnlijk niet te harden. Na deze Petrus en Paulus kathedraal, die overigens ook in een Kremlin – vesting- gevestigd was, gingen we naar de bloedkerk. Ook weer een fraai bouwsel, alleen daar zijn we niet in geweest.. deze kerk lag vlakbij een bruggetje dat erg beroemd is om zijn bruidsparen die daar komen om op de foto te gaan. Het was er die dag erg druk, misschien omdat het zaterdag was? Op die brug liep ook een Rus met een echt levende bruine beer, een babybeer weliswaar, maar toch. Het kind had wel een muilkorf om. Ik heb van e.e.a. foto's gemaakt. De tijd zat erop en we moesten weer verder richting de Isaacplein en Isaackerk.

Wat een ruimte en wat groots opgezet. Hier was ook de breedste brug van st. Petersburg 99 meter. Maar dat valt niet zo op omdat er bovenop een grote parkeerplaats was geschapen. Ben ik nog vergeten dat wij als allereerste de Smolijkerk of klooster hebben bekeken. Ook weer zo'n sprookje, alsof hij van suikergoed gemaakt was, zo mooi.

De hele stad stond op z'n kop omdat die avond feesten waren, hele straten waren afgesloten, rijen met plastic Wc's. het was n.l. de langste dag. De nacht duurt dan maar een half uurtje en het wordt dan eigenlijk niet donker. Men kan dan rustig op straat bij nachtlucht de krant of een boek lezen. Er waren diverse concerten en er werd ook een groot vuurwerk voorbereid.

Maar goed, we werden weer naar boord gebracht waar we weer een heerlijk middagmaal hebben genuttigd. Na deze culinaire verwenning, toch voor de zekerheid maar weer even naar het lek geluisterd. Het weer was mooi met af en toe een wolkje. Dus moest er gewandeld worden, wij aan de wandel alleen de vraag is welke richting uit? Maar goed op de gok een richting uit en daar begonnen de donkere wolken zich al samen te pakken. Na een kleine 20 minuten gewandeld te hebben en een paar ondefinieerbare winkeltjes te hebben bekeken, begon het een beetje te regenen. Dus de meegenomen paraplu's waren er toch niet voor niets. Maar na een paar minuten bleek dat we ze beter maar niet konden gebruiken want ze werden finaal uiteengeblazen. Maar als de nood het hoogst is, is de redding nabij. Dit maal in de vorm van een ondergrondse oversteekplaats. Dus snel de onderwereld in, daar werden uit de rugzak de capes gehaald en die over het hoofd aangetrokken. Voor twee kwartjes gekocht bij wibra te Deventer, wie doet je wat. Alleen heb je dan wel veel bekijks in CAHT ПЕТЕРБУРГ - St. Petersburg- . volgens mij werden we daar aangezien voor een paar overjarige kosmonauten op weg naar het carnaval, of een debiel Donald Duckje. Maar goed we kwamen redelijk nat aan boord. Na de verschoning alles te drogen gehangen en alles was in een tijd van een poep en zucht droog. Dit schip heeft de mooie gewoonte alles binnen no time droog te hebben, zo ook onze kelen. Dus werd het weer eens tijd om te kijken of het al etenstijd was. En ja hoor wederom uitgebreid avondeten. De keuze menu's zijn weer voorbij en het is weer eten wat de pot schaft. Een salade vooraf met veel kip en ei erin. Volgens ons zijn wij Rusland van zijn kip en eieren overschot aan het verlossen. Daarna een klare brühe mit frikadellen, dat is een heldere bouillon met ballen, en wat voor ballen? Het hoofdgerecht bestond uit gebakken augurk uit het zuur met een kipfilet! Het nagerecht was een stukje pirog – een cakeje met jam – en als ausputzer de gebruikelijke koffie met bagger. Deze koffie had altijd een laagje slib wat achterbleef. Na deze culinaire verwenning was het weer eens tijd om aan dek te zitten en hebben Ruud en ik erg sterke verhalen uitgewisseld, waarbij de lachsalvo's niet van de lucht waren. De dames zate samen te converseren. En terwijl ik dit te boek stel 21 juni om 15:24 Russische tijd zit ik midden in een sneeuwstorm van pluisjes, het lijken pluisjes van paardenbloemen, maar zoveel paardenbloemen hebben wij nou ook weer niet

gezien, dus zal het wel van wat anders afkomen. En naar later zal blijken houd ook deze pluizenstorm dagen aan, naar aloude Russische gewoonte. Na nog een borreltje zijn we naar bed gegaan, maar niet alvorens de DVD te hebben aangeschaft over onze reis. Wie hem wil zien make een afspraak, maar u bent gewaarschuwd hij duurt ruim een uur.

Zondag 21-06-2009

Vandaag zijn we na het ontbijt opgehaald om de hermitage te bezichtigen. Na ± 45 minuten in de rij te hebben gestaan ging het dan toch gebeuren. Eenmaal binnen wordt je stil van de pracht en de praal. Je loopt als eerste over de JORDAANTRAP, mensen wat mooi!! Hoe verder je komt, hoe stiller wij werden. In een van de zalen bleek maar liefst 9 kilo bladgoud te zijn verwerkt. Ik heb geprobeerd er nog een paar pond van af te schrapen, maar werd door een suppoost op mijn vingers getikt. 9 Kilo allen al in deze zaal. In de Isaackerk hebben ze 900 kilo verwerkt. Maar we zijn nog niet rond. Als je alle zalen dat zijn er ± 1000, doorloopt heb je er ruim 23 kilometer op zitten. De ene zaal is nog mooier dan de andere, plafonds met motieven die in het parket op symmetrische wijze erin zijn gesneden, ongeloofelijk zo mooi. Dan waren er tussen neus en lippen door ook nog de kunstschaten die her en der door het museum hingen. Gobelins als legertenten zo groot, in de Leonardo da Vincizaal hingen ook een paar juweeltjes van de meester. Mooi, mooi, mooi. Wie het wil zien kan bij ons het boek over de hermitage, maar ook over Moskou en САИТ ПЕТЕРБУРГ bekijken, hij of zij is hierbij van harte uitgenodigd.

Hier hebben we bewust niet gefotografeerd, omdat er te veel mensen op de foto's komen en je dan toch alles maar halfkladdig op de foto krijgt. Na zo'n 2 ½ uur de hermitage verlaten en dat was maar goed ook, want mijn harde schijf begon wel een beetje vol te raken. Dit moet eerst maar eens bezinken.

Stelt u zich eens voor 5 miljoen inwoners en САИТ ПЕТЕРБУРГ is 1000 km², dat is over de duim uitgerekend even 30 X 30 km. Vergeet dan ook Moskou niet met 10 miljoen inwoners + 4 miljoen van de voorsteden..... waar hebben we het over?

We hebben de middag heerlijk aan dek doorgebracht en na het avondeten ook weer, en het weer was fantastisch, 25 °C, voor САИТ ПЕТЕРБУРГ erg hoog, maar voor ons wel prettig. Toen we om 23:30 uur naar bed gingen was het nog daglicht. Het grappige van deze lange dagen is dat mensen er hele lange schaduwen van krijgen wel van een meter of 10.

Maandag 22-06-2009

Na het ontbijt heerlijk naar het achterdek om een uurtje van de zon te genieten. Het beloofd vandaag 24 °C te worden. Na dit uurtje zijn we met Ruud en Margreet naar de metro gewandeld. Margreet was onze gids deze dag, zij kocht de kaartjes voor de metro. Mocht je in Moskou ongelimiteerd in de metro fotograferen, in САHT ПЕТЕРБУРГ is dit ten strengste verboden. Ook hier gier je met hoge snelheid op een goeie 100 meter onder de grond door, naar je bestemming. Na in de binnenstad te zijn aangekomen was het tijd voor een oud Hollandse gewoonte: KOFFIE. Na de koffie via de "achterbuurt" van САHT ПЕТЕРБУРГ kwamen we op het waanzinnig grote plein voor de hermitage uit. Tijdens de wandeling hierheen moest er even een Russische apotheek bekeken worden. Hier werd een poging gedaan om Ruud van zijn camera te ontdoen. Maar na een dikke Hollandse krachtterm van Ruud griste hij met dezelfde snelheid zijn camera terug. Hier waren we voor gewaarschuwd, maar je gaat er niet van uit dat dit je zal overkomen. Op het plein voor de hermitage nog zo een 20 minuten doorgebracht, en via de NEVSKI PROSPECT – de grootste winkelstraat - terug gewandeld. Waar we bij een zijstraat een stalletje zagen waar een papegaai en een roofvogel op een stokje zaten. Verder kon je je hier laten fotograferen met een aap, wat hier de lol van is weet ik niet. Misschien iets voor de partij voor de dieren. Op het moment dat Ruud ter hoogte van de roofvogel is, zet deze de aanval in op Ruud. Doordat deze vogel op een zware metalen poot zat kreeg hij geen hoogte maar probeerde Ruud wel in zijn benen te pikken. De eigenaar van de vogel lachte een beetje schaapachtig en trok zijn handel weer op het stokje en wij vervolgden onze weg. Margreet was zoals gezegd de reisleidster, zij had de heenweg met de metro uitgestippeld, zo ook de terugweg. Voor 20 roebel -€ 0,50- kun je de hele dag met de metro reizen, je moet dan niet door de uitgang, want weer naar binnen kost weer 20 roebel. Maar goed wij waren voor 40 roebel per persoon heen en weer, kom daar maar eens om in Nederland. En dan gaat er gemiddeld elke 2 minuten een metro, dus lang wachten is er ook niet bij. We hebben in de stad geluncht bij Kentucky Fried Chicken, en daar had je voor 130 roebel - € 3,25 – een compleet menu. Na de lunch weer verder gewandeld en veel mooie gebouwen gezien, het is daar allemaal mooi en kolossaal. Om een uur of 3 waren we weer terug bij ons vertrekpunt, en daar even een supermarkt in gegaan, daar een potje zwarte kaviaar gekocht en toen naar boord.

Koffers diende er gepakt te worden. Want morgen om 10:00 uur worden we opgehaald.

Dinsdag 23-06-2009

De laatste keer wakker geworden met de vogeltjes, en toen heerlijk ontbeten. We waren er helemaal klaar voor. We werden ook nog gewaarschuwd dat er

geen gram overgewicht mocht zijn, daar er dan ter plekke contant betaald diende te worden. Opeens waren er mensen die met een personenweegschaal door de gang liepen. Wij ook nog even gekeken en wij zaten met 37 kilo Totaal, binnen de limiet. De koffers mochten wij ook deze keer niet zelf tillen, die werden door de bemanning naar buiten gebracht. Mensen wat hebben die matroosjes het dan zwaar.

Om klokslag 10:00 uur ging het bordje met TIARA TOURS omhoog en wij konden naar het vliegveld POULKOVO gebracht worden. Alles ging van een leien dakje, geen minuut vertraging, de koffers waren zo uit het vliegtuig en de auto was ook weer zo gevonden, en de thuisreis is perfect verlopen zodat wij om 16:15 Nederlandse tijd weer voor de deur aan de Deltalaan stonden.

We zijn weer een ervaring rijker en we hebben heel veel mooie dingen gezien die onvergetelijk waren. Een aanrader deze reis en zeker via onze reisagent.

Deventer 27-06-2009.

Bijlage.

Valentina Teresjkova



In de laatste editie van de Grote Sovjet Encyclopedie, uit het midden van de jaren zeventig, staat de naam van de Russische kosmonaute Teresjkova niet onder de 'T'. Het blijkt dat je haar moet zoeken onder de naam van haar man, onder de prozaïsche Russische achternaam Nikolajev.

Op 22 juni 1963 werd Valentina Teresjkova gehuldigd en ook zij werd een Held van de Sovjet-Unie. Teresjkova verdiende dat alles omdat zij drie dagen daarvoor - als eerste vrouw ter wereld - in de ruimte geweest was. In het ruimteveer Vostok-6 draaide zij 71 uur lang rondjes om de aarde.

Tot dan toe was zij een volslagen onbekende vrouw geweest, maar nu wilde iedereen opeens weten 'wie toch die Valentina was' die 48 rondjes om de aarde had gedraaid. Zij bleek de meest gewone sovjetvrouw te zijn die je je maar bedenken kon.

Geboren op 6 maart 1937 in het dorpje Maslennikovo in de provincie Jarovlavl. Haar vader en moeder werkten beiden op de plaatselijke kolchoz. Het gezin leefde gelukkig tot vader tijdens de Tweede Wereldoorlog aan het front omkwam.

Na de oorlog verhuisde Valentina's moeder met haar drie kinderen naar de provinciehoofdstad Jaroslavl. Daar volgde de jonge Valentina een technische opleiding. Ondertussen leerde zij bij de plaatselijke *Aerokloeb* parachutespringen, en later ook vliegen.

Valentina, die zich hartstochtelijk voor de ruimtevaart interesseerde, schreef een brief naar Moskou en kreeg prompt toestemming aan de maandenlange training en voorbereiding op een ruimtevlucht te mogen beginnen. Zij had het geluk dat de toenmalige partijleider Nikita Chroesjtsjov een grote zwak had voor helden van eenvoudige komaf. De ouders van Joeri Gagarin, die zich op 12 april 1961 als de eerste mens ter wereld buiten de dampkring gewaagd had, waren ook eenvoudige kolchozarbeiders.

Na haar huldiging als Held van de Sovjet-Unie kreeg Valentina Teresjkova nog vele andere eervolle hoedanigheden. In 1968 werd zij voorzitter van het Comité van Sovjetvrouwen, in 1969 vice-president van de Internationale Democratische Vrouwenbond (voor de wereldvrede) en in 1971 lid van het Centraal Comité van de CPSU. Later kreeg zij ook de Lenin-orde, de Orde van de Oktober Revolutie en vele medailles. Bovendien werd er op de maan een krater naar haar vernoemd. Valentina Teresjkova is een echte heldin uit de sovjettijd. Maar in de Grote Sovjet Encyclopedie staat zij onder de naam van haar man.

